

Diář celníka Zachea

Ty chvíle, kdy rodiče s bráchou odejdou a mám byt pro sebe, prostě miluju. Jsem pánem našeho domu a můžu si dělat, co chci, kde chci a jak chci. Pohoda! Ne že by mi naši nějak vadili, ale jsem prostě radši sám, nemusím nic řešit a hlavně jsem ušetřen poslušání všech těch mámi-ných problémů z práce, o kterých v jednom kuse vypráví.

Co ale dělat? Ostatní jsou na mši a já se nudím. Zapínám rádio: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě!“ Mše na radiu Proglas, povzdychnu si. „Zacheus však přistoupil a řekl Pánu: »Polovici svého majetku,

Pane, dám chudým, a jestliže jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!«...“ To jsem mohl jít rovnou do našeho kostela, ušklíbnu se a rádio vypnu.

„A proč jsi teda nešel?“ ozve se ve mně otázka. „Není přece neděle ani žádná slavnost, tak to není povinnost!“ odpálkuju otázku, ale napadá mě, že jsem možná fakt na tu mši jít mohl...

No co, tak bych byl v kostele a poslouchal kázání o tom, jak se mám obrátit jako Zacheus – to už jsem přece slyšel za život tolikrát... Ale copak mám nějaký

majetek? Copak někoho okrádám? Nechápu, kdo ty úryvky z evangelií do lekcionáře vybírá. To si mám rozpílit mobil nebo sešit z matiky? To je vážně ztráta času tohle řešit!! ... Ztráta času? Když něco můžu ztratit, tak přece něco mám.

Čas! To je to bohatství, které není vidět, ale které můžu druhým krást, nebo rozdávat... Můj čas, který si hamizně sylim pro sebe, abych si mohl dělat, co chci. Čas, o který se nechci rozdělit s bráchou, když potřebuje pomoc s fyzikou, čas, který nechci věnovat mámě, když vypráví, co bylo v práci... Čas, o který šidím i samotného Stvořitele času, když svou modlitbu odbývám, jak jen to jde, a na mši chodím, jen když je to povinnost...

Sedím nad svým diářem jako nad pokladnicí bohatého celníka a zjišťuji, kolik bohatství jsem na úkor ostatních i samotného Boha nasyslil pro sebe... Přemýšlím, kdo jsou ti chudí, kteří můj čas potřebují, a jak jim ho nejlépe věnovat. „Polovinu svého času, Pane, dám rodičům, bráchovi, spolužákům, a jestliže jsem tě o svůj čas ošidil, vrátím ti to, Pane, čtyřnásobně! Díky, že jsi dnes přišel do mého domu, a prosím, už neodcházej!“

To si mám rozpílit mobil nebo sešit z matiky?

Štěpán Pospíšil, foto Zbyněk Pavienský

Seminární jáhen

Vypadá jako ostatní bohoslovci, a přesto není jako většina ostatních. Jak se to pozná? Hlavně při liturgii: nemá na sobě rochetu, jako ministranti nebo bohoslovci většinou mívaj, ale albu, štolu ... je to jáhen.

Ing. Radek Maláč (33 let) z Vizovic, nyní v 5. ročníku, byl 17. června 2006 v olomoucké katedrále vysvěcen na jáhna.

Jak to, že jsi ještě v semináři, a přitom už jsi jáhen?

Bohoslovci bývají na jáhny svěceni, když skončí pětiletý pobyt v semináři. Já jsem byl vysvěcen o rok dříve, abych mohl jako jáhen sloužit v semináři. Bývá to tak každý rok. Letos jsme takoví tři: z každé moravské diecéze jeden.

Jaké bylo tvé svěcení?

Krásné, těšil jsem se na ně. Měl jsem z celé slavnosti velkou radost. A také lidé, kteří se zúčastnili – mých známých přišlo hodně a po mši svaté mi gratulovali více než půl hodiny!

Jaké byly chvíle těsně před svěcením?

Posledních asi 15 minut před začátkem mše svaté jsme strávili v malé kapli jenom my – budoucí jáhnové a biskup v tichu a modlitbě. To bylo velmi uklidňující.

Vkládání rukou biskupa je spolu s následující modlitbou nejdůležitějším okamžikem svěcení. Jak jsi jej prožíval?

Měl jsem na mysli verš z Písma (Zj 19, 7), kde se píše o církvi jako o nevěstě, která se připravila na setkání s Ženichem – Kristem.

A tak jsem tuto chvíli prožíval jako svou připravenost odevzdat se Kristu v nové službě.

Ještě před svěcením se zpívají litanie, při kterých kandidáti leží celou dobu na zemi...

Ano, na znamení úplného odevzdání Bohu. Někteří lidé mi pak říkali, že zatímco oni museli celou dobu stát, já jsem si aspoň mohl na chvíli lehnout, zdřímnout si... ale já jsem nespál!

Měl jsi z něčeho obavy?

Ze zpěvu: během mše jsem měl zazpívat tři krátké výzvy. Biskup Hrdlička celou mši zpíval, ale naštěstí zrovna před pozdravením pokoje recitoval, takže i má první výzva byla bez zpěvu. Při druhé výzvě nešel mikrofon, takže slyšet bylo až mé první „Jděte ve jménu Páně“ – a to jsem jakž takž zvládl.

V čem myslíš, že je seminární příprava pro jáhenství a kněžství nejvíce potřebná?

Především se musíme podle vzoru apoštolů naučit „být s ním“ (Mk 3, 14) – s Ježíšem. Na to hlavně má být v semináři čas a prostor. Božím nepříteli mnohdy ani tak nevádí, že něco děláme pro Krista, hlavně že nejsme s Kristem. Pak totiž naše práce bývá často bez užitku.

Dovedl bys říci, co je na jáhenské službě těžké?

Zjistil jsem, co je v jáhenství nejtěžší: evangeliář! Zvláště v olomoucké katedrále je v krásném kovovém obalu – a to je potom docela dřina nést takovou knihu nad hlavou.

Prožil jsi už jako jáhen ve své službě něco neobvyklého?

Jednou krátce po svěcení na závěr modlitby ranních chval jsem dal požehnání – celému městu, kde bydlím. Když jsem dělal kříž, přiletěl na parapet okna holub a při slovech „...i Duch Svätý“, začal mávat křídly a chtěl donitř. Tak jsem žehnání zopakoval a holub dělal totéž. Takový úsměvný detail. Ale uvědomil jsem si, že je důležité žehnat. A že žehnání posvěcuje i toho, kdo žehná.

Děkuji za rozhovor.

Koncerty v kostele

Jaká jsou pravidla pro pořádání koncertů v katolických kostelech? Může v kostele znít třeba rocková hudba? David, 14 let

V první části svého dotazu se ptáš, jaká jsou pravidla pro pořádání koncertů v katolických chrámech. Je to otázka pochopitelná, vždyť starobylé prostory našich chrámů jsou prodchnuty duchem umění a vyznačují se velmi často vynikající akustikou, která si o hudební využití přímo říká. Nicméně, prostory kostelů jsou svojí podstatou i zaměřením budovány pro setkávání člověka s Bohem. Jsou to místa posvátná, zasvěcená modlitbě a jako taková byla vyňata z každého profánního užívání. Proto není možné používat tato místa k žádnému jinému účelu – tedy ani pro konání čistě světských koncertů. Je však možné pořádat v kostele koncerty hudby duchovní. To znamená zejména hudby liturgické (jako je gregoriánský chorál, vokální polyfonie starých mistrů i moderních autorů, různé figurální mše a liturgické varhanní skladby, atd.) a nebo hudby duchovní, která nebyla komponována přímo pro liturgii, ale která byla inspirována např. biblickými motivy, příběhy a texty nebo životy světců a světic či událostmi z dějin Církve a podobně.

V brněnské diecézi, ve které sloužím jako kněz i já, je však nutno každý koncert duchovní hudby v kostele konzultovat s Diecézním střediskem pro liturgickou hudbu a vyžádat si pro koncert příslušné povolení. Ve druhé části Tvého dotazu se ptáš, jestli může znít v kostele třeba rocková hudba. Rád odpovídám, že ano, pokud se jedná o hudbu liturgickou nebo duchovní, jejíž charakteristiku jsem popsal výše.

Je zde ovšem ještě ve hře otázka akustická. V rockové hudbě se totiž jako velmi důležitého prvku užívá bicích nástrojů. Úder do bubnu se však v akustice chrámu odrazem několikrát vrací do ucha naslouchajícího. Výsledkem je značně nepřehledná směs hudby linoucí se z reproduktorů a akustické ozvěny, která se vrací několikrát nazpět, což je velmi nepříjemné a pro celý výsledek jinak hezké muziky degradující. Není to tedy problém etický, ale spíše akustický. Akustika kostelů tomuto druhu hudby prostě vyloženě nesvědčí.

Davide, z Tvých otázek jsem vycítil tvoje nasazení pro věc hudby. Mám z toho radost a přeji ti, aby se ti podařilo dar, který jsi od Boha dostal, zúročit a rozmnožit jako vynikající hřivnu, kterou použiješ pro šíření Božího Království.

otec Marcel

otec Marcel Javora, foto Zbyněk Pavienský

Vojtěch Janšta, foto archiv Radka Maláče

Síla v 10 kovových kuličkách

Jestlipak se někdy modlíte třeba jen desátek za své přátele? Určitě ano, a proto vám chceme dát malou pomůcku – krásný kovový růžencový desátek. Ale protože už jich moc nemáme, budete se o ně muset trochu přičinit. Pošlete nám alespoň 1 vtip a doufáme ve vylosování, které probíhá ve 3 etapách. Nejprve budeme losovat z těch, kdo pošlou více než 9 vtipů, pak k nim přidáme další s více než 4 vtipy, vylosujeme a pak k nim přidáme ten zbytek a zase losujeme! Takže čím víc vtipů nám pošleš, tím větší šanci máš!

Vylosovaní z minulého kola jsou: **David Solař** (13 vtipů), **Jan Fila** (12 vtipů), **Michal Divoš** (4 vtipy), a proto jim posíláme knížku **Značky na prázdninové cestě** od Věnceslavy Fišerové.

Milí ministranti, jáhenské svěcení je první velká událost v životě bohoslovce, který ukončil pobyt v semináři. A protože Radek je ještě v semináři, tak se vlastně připravuje na to, co už částečně dělá. Napadá mě, že podobně jste na tom vy ministranti – konáte svou službu, k níž se pořád připravujete – samotným ministrováním, schůzkami, nácviky, modlitbou aj. Přeji vám, ať máte radost z toho, že svou službu stále více a lépe objevujete.

K tomu vám žehná také seminární jáhen

Vojtěch Janšta